

László Ferenc, színész, sz. 1885. okt. 30-án, Székelyhídon (Bihar vm.). Színész lett 1911-ben.

László Géza dr., énektanár, sz. 1887. márc. 14-én, Rácsentmiklóson (Fehér m.). Atyja gazda volt. Pusztán nevelkedett, majd a fővárosban gimnáziumot végzett. Kacsóh Pongrác volt a tanára és egyben első zenei vezetője, aki egész haláláig a legjobb barátságot tartotta fenn vele. Az egyetemi tanulmányok mellett párhuzamosan éneket tanult a Zeneakadémián, Anthes Györgynél. Később énektanulmányok céljából Berlinbe ment, majd hosszabb időre Milanóba, ahol szakszerű pedagógiai tanulmányokat folytatott, a legkiválóbb énekmestereknél, névszerint Vanzonál, Sabbatininél és Anselminél. A háború kitörése haza szólította, tanulmányait abba kellett hagynia és ügyvédséggel foglalkozott. A bolsevizmus, mely az ügyvédek is tönkretette, volt a közvetlen oka, hogy elkezdett énektanítással foglalkozni, amellyel sikerült mind jobb és jobb eredményeket elérni.

Leghíresebb növendékei voltak: Németh Mária, (aki egy év alatt a legragyogóbb magyar karriért futotta be, innen a bécsi Operához kerülve, ma már világhírű lett), Balla István, (aki Stefano Ballarini név alatt a milanoi Scala egyetlen magyar tagja lett és ma a berlini Staatsoper első olasz baritonistája), továbbá Székely Mihály, a budapesti Opera kitűnő basszistája, Rössler Endre, ugyancsak az Opera tenoristája. Azok között, akik hosszabb rövidebb ideig nála folytatták tanulmányaikat, leghíresebbek: Anday Piroska, Palló Imre, Farkas Sándor, Halász Gitta, Heltay Ida, Bodó Erzsi, Ekker Szidi, a bécsi, berlini, illetve a budapesti operák tagjai.

László Gizella, színésznő. (Lásd: Lugosi Jenőné.)

László Gyula, színész, sz. 1869. aug. 27-én, Szegeden. Színpadra lépett 1886. jan. 9-én, Nagy Vincénél; ugyanez évben működik még Dancz Lajosnál, 1886-ban Polgárnál, 1887-ben a Thália Szövetkezetnél, 1889–90-ben Egri Kálmánnál, 1891-ben Szathmáry Károlynál és Makó Lajos-

nál, stb. Szeged és Kolozsvár voltak pályájának legjelentősebb állomásai és közben csak keveset játszott Pesten, egy esztendőig a Magyar Színházban, amikor az Zoltán Jenő igazgatása alatt operettszínházból drámai színházzá alakult át, (első fellépte 1908. szept. 18. »Szerencse fia« c. vj-ban) s Budán Makó Lajos igazgatása alatt. A Magyar Színházban »A fekete gyémántok«-ban Berend Ivánt játszotta, de legnagyobb sikerét Budapesten akkor érte el, amikor a Várszínházban vendégszerepelt Janovics Jenő társulatával és Brioux darabjában, »A métely«-ben játszotta a főszerepet. A modern színjátszás egyik kiváló képviselője, akinek nemcsak rendezői keze alól került ki sok jeles és kitűnő színész, de aki színészi tehetségének erejével mindenkor nagy hatást tett az egész társulatra, amelynél játszott. 1926. ápr. 10-én ünnepelte meg művészi pályafutása 40 éves jubileumát, Debrecenben, Kardoss Géza társulatánál, a »Rang és mód« c. színmű Bannay Gerő szerepében. Főbb szerepei: Cyrano, Des Prunelles, Krisztyán, Rosenkranz, Jago, Valentin (Kis mama), Poprádi (Cifra nyomorúság), Jó Fülöp, Szalóki (Himfy dalai), Zádonyi Bence (Stomfay család), Gringoire, Mercutio stb.

László Imre, színész, sz. 1891-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1908-ban.

László Imre, színész, sz. 1896. szept. 14-én, Csongrádon. Színpadra lépett 1921-ben.

László Irén, színésznő, sz. 1882. ápr. 8-án, Kolozsvárott. Színpadra lépett 1902. márc. havában, Somogyi Károly színigazgatónál.

László Irén, színésznő, sz. 1890. jan. 13-án, Miskolcon. Színpadra lépett 1907-ben.

László József, (altorjai), színművész, a Nemzeti Színház egykori kiváló művésze, sz. 1808-ban, Várhelyen (Bihar m.), megh. 1878. máj. 8-án, Kolozsvárt. Egyike volt a legnagyobb magyar színészeknek s a színpadi csevegésben Szerdahelyi Kálmánnal és Halmi Ferenczel egyenlő rangú mester. Iskoláit Kolozsvárt végezte s 20